

ECLI:NL:RBGEL:2013:1807

Instantie	Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak	23-07-2013
Datum publicatie	23-07-2013
Zaaknummer	05/701495-11
Formele relaties	Hoger beroep: ECLI:NL:GHARL:2014:5061 , Meerdere afhandelingswijzen
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	De rechtbank veroordeelt een 24 jarige verdachte voor kindermoord tot een gevangenisstraf van 2 jaar en TBS met voorwaarden
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl M en R 2013/144 met annotatie door P.E. Lindhout Mr. P.E. Lindhout is buitenpromovenda bij de faculteit Recht, Economie, Bestuur en Organisatie aan de Universiteit Utrecht.

Uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Team strafrecht

Zittingsplaats Arnhem

Promis

Parketnummer : 05/701495-11

Data zittingen : 13 december 2011, 6 maart 2012, 22 mei 2012 en 09 juli 2013

Datum uitspraak : 23 juli 2013

TEGENSPRAAK

Vonnis van de meervoudige kamer in de zaak van

de officier van justitie in het arrondissement Oost-Nederland

tegen

naam : **[verdachte]**

geboren op : [geboortedag]

verblijfadres :[adres]

plaats : [woonplaats]

Raadsman: mr. J.P.J. Botterblom, advocaat te Nijkerk.

1 De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

1.

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, althans in Nederland, als moeder, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit, opzettelijk haar kind, bij of kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind te beletten en/of te belemmeren en/of haar (pasgeboren) kind voeding te onthouden en/of bloot te stellen aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden;

art 291 Wetboek van Strafrecht

althans, indien het vorenstaande onder 1 niet tot een veroordeling leidt:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, althans in Nederland, als moeder, onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar bevalling, opzettelijk haar kind, bij of kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind te beletten en/of te belemmeren en/of haar (pasgeboren) kind voeding te onthouden en/of bloot te stellen aan onderkoeling, tengevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden;

art 290 Wetboek van Strafrecht

meer subsidiair:

2 van 19
zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, althans in Nederland, opzettelijk en met voorbedachten rade, althans opzettelijk, haar (pasgeboren) kind van het leven heeft beroofd, hierin bestaande dat verdachte opzettelijk na kalm beraad en rustig overleg, althans na een (kort) tevoren genomen besluit, althans opzettelijk, (onder meer) de ademhaling van haar (pasgeboren) kind heeft belet en/of belemmerd en/of haar (pasgeboren) kind voeding heeft onthouden en/of heeft blootgesteld aan

onderkoeling, tengevolge waarvan haar
(pasgeboren) kind is overleden;
art 289 Wetboek van Strafrecht

meest subsidiair:

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, althans in Nederland, opzettelijk haar
(pasgeboren) kind, tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging zij krachtens de wet verplicht was, in
een hulpeloze toestand heeft gebracht en/of gelaten, immers heeft zij, verdachte, toen haar (pasgeboren)
kind (medische) verzorging en/of voeding behoefde, opzettelijk nagelaten die (medische) verzorging te
verlenen en/of die voeding te geven, en/of nagelaten tijdig -adequate- (medische) hulp in te roepen,
terwijl dit feit/deze feiten de dood van dat (pasgeboren) kind ten gevolge heeft gehad;
art 255 Wetboek van Strafrecht

2.

zij op of omstreeks 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, althans in Nederland, een lijk, te weten: het
stoffelijk overschot van haar (pasgeboren) kind, heeft verborgen, weggevoerd en/of weggemaakt, met het
oogmerk om het feit of de oorzaak van het overlijden, dan wel van het dood ter wereld komen, te
verhelen, door toen aldaar met dat oogmerk het lichaam van haar (pasgeboren) kind in een of meer
-plastic- zakken te doen en/of deze zak(ken) dicht te knopen en/of (vervolgens) het -in deze zak(ken)
gestopte- lichaam in een (vuil-)container/kliko te deponeren en/of aldaar achter te laten;
art 151 Wetboek van Strafrecht

2 Het onderzoek ter terechtzitting

De zaak is laatstelijk op 9 juli 2013 ter terechtzitting onderzocht. Daarbij is verdachte verschenen.
Verdachte is bijgestaan door mr. J.P.J. Botterblom, advocaat te Nijkerk.

De officier van justitie, mr. A. Zuil, heeft gerekwireerd.

Verdachte en haar raadsman hebben het woord ter verdediging gevoerd.

3. De beslissing inzake het bewijs¹

Aanleiding van het onderzoek

Verdachte is in de ochtend van 27 augustus 2011 in de badkamer van familie [naam schoonfamilie] - haar
schoonouders - aan de[adres] bevallen van een dochter, [slachtoffer]genaamd². Later die ochtend heeft
[schoonvader] een dode baby aangetroffen in een kliko achter zijn woonhuis. De baby was verpakt in twee
dichtgeknoopte vuilniszakken³. Verdachte heeft na confrontatie met de dode baby tegen haar
vriend[partner verdachte]gezegd dat dit haar baby was⁴. Verdachte en [partner verdachte] zijn samen de

biologische ouders van de aangetroffen en overleden baby⁵.

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gesteld dat verdachte vrijgesproken dient te worden voor het onder 1 primair, 1 subsidiair en het 1 meer subsidiair ten laste gelegde. Voorts heeft zij gesteld dat wettig en overtuigend bewezen kan worden geacht dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan de onder 1 meest subsidiair en onder 2 ten laste gelegde feiten.

De officier van justitie heeft ter terechtzitting de bewijsmiddelen opgesomd en toegelicht.

Zij komt daarin tot de volgende conclusies.

- Alleen de verdachte is aanwezig geweest bij de geboorte van haar baby. Deze baby is levend geboren, maar is vervolgens wel dood aangetroffen in de kliko. Omdat er verder niemand bij is geweest, is het de verdachte zelf geweest die hetzij actief, hetzij passief een rol heeft gehad in de toedracht van het overlijden.
- Er zijn diverse scenario's met betrekking tot het overlijden denkbaar. De officier van justitie interpreteert verdachtes verklaring zo dat zij de scenario's beschrijft dat a) verdachte dacht dat de baby al dood was tijdens de bevalling dan wel dat b) de baby door de (onbewuste) val in de wc en het bijbehorende water per ongeluk is doodgegaan. Daarmee ontkent verdachte in feite enig opzet.
- Er zijn feiten en omstandigheden waardoor de officier van justitie twijfelt aan verdachtes verklaring dat zij niet geweten heeft van haar zwangerschap en tevens aan haar verklaring dat zij dacht dat de baby dood was dan wel dat de baby wellicht per ongeluk is overleden.
- De officier van justitie acht (voorwaardelijk) opzet in de varianten 1 primair, subsidiair en meer subsidiair niet aanwezig, nu er in dit specifieke geval geen inzicht is in wat er aan actieve handelingen heeft plaatsgevonden. Voorts acht de officier van justitie ook de voorbedachte rade in variant 1 meer subsidiair niet wettig en overtuigend te bewijzen, nu verdachte geen enkele planmatige voorbereiding voor de doding heeft getroffen.
- Zij acht wel het meest subsidiaire wettig en overtuigend bewezen. Verdachte heeft een volstrekt hulpbehoevende baby aan haar lot overgelaten en onvoldoende voor haar gezorgd, hoewel dat haar plicht was. Daardoor is de baby overleden. Juist het feit dat verdachte zich zeer wel bewust van haar zwangerschap was, had haar tot andere handelingen moeten dwingen.
- Ten aanzien van feit 2 spreekt de officier van justitie over een lichaam (en niet over een lijk) nu niet duidelijk is op welk moment de baby exact is overleden, en de toevoeging dat het lichaam daar is achtergelaten. Er is een moment geweest die dag dat de baby is overleden en dat verdachte haar lichaam dan (bleef) achterlaten. Haar intentie is er in ieder geval op gericht geweest om het lichaam van haar baby te verbergen zodat niemand van haar geboorte te weten zou komen.

Het standpunt van de verdediging

De raadsman heeft aangevoerd dat algehele vrijspraak dient te volgen.

Ten aanzien van het onder 1 primair, 1 subsidiair en 1 meer subsidiair ten laste gelegde heeft de raadsman daartoe aangevoerd dat de bestanddelen "opzettelijk" en "ten gevolge waarvan haar (pasgeboren) kind is overleden" niet bewezen verklaard kunnen worden. Het staat niet vast hoe lang [slachtoffer] heeft geleefd en waardoor zij is overleden. Er is niet aangetoond dat onderkoeling en/of onthouden van voeding enige rol hebben gespeeld in het overlijden. Een foetale nood waardoor zij al tijdens de bevalling is overleden kan niet uitgesloten worden. Sectie heeft geen doodsoorzaak opgeleverd en [slachtoffer] kan door diverse oorzaken zijn overleden. [slachtoffer] kan ook door niet opzettelijk handelen zijn gestikt (droge verdrinking).

Indien verdachte niet heeft opgemerkt dat [slachtoffer] na de bevalling nog leefde, heeft zij na de bevalling niet opzettelijk – ook niet in voorwaardelijke zin – op enigerlei wijze gehandeld.

⁴ De rechtbank kan derhalve niet de overtuiging hebben dat verdachte opzettelijk haar kindje heeft gedood.

De enige die antwoord kan geven op de vraag of verdachte wist dat zij zwanger was, is de verdachte zelf. Getuigen hebben daar wisselend over verklaard. Al zou zij hebben geweten dat zij zwanger was, dan betekent dit niet dat zij [slachtoffer] opzettelijk van het leven heeft beroofd. De zoekopdrachten op internet tonen niet aan dat zij wist dat zij zwanger was. Zij kan ook daar naar hebben gezocht omdat haar diverse keren gevraagd werd of zij zwanger was.

Ten aanzien van het meest subsidiair ten laste gelegde heeft de raadsman aangevoerd dat verdachte niet opzettelijk heeft nagelaten [slachtoffer] verzorging en/of voeding te onthouden en/of heeft nagelaten medische hulp in te roepen, hetgeen de dood ten gevolge heeft gehad. Er staat niet vast waardoor [slachtoffer] is komen te overlijden. Dat kan ook door niet opzettelijk handelen van verdachte zijn gebeurd, maar kan ook door iets anders zijn veroorzaakt. Het causale verband kan niet bewezen worden verklaard, zodat verdachte ook voor het meest subsidiair vrijgesproken dient te worden.

Ten aanzien van feit 2 heeft de raadsman aangevoerd dat het de vraag is of verdachte door haar handelen het oogmerk heeft gehad de oorzaak van het overlijden, dan wel het dood ter wereld komen, te verhelen. De kans was groot dat het stoffelijk overschot ontdekt zou worden door [schoonvader] en zijn echtgenote. Indien verdachte daadwerkelijk het stoffelijk overschot had willen verbergen, wegvoeren of wegmaken, dan was dit niet de meest aangewezen plek.

De raadsman heeft ook voor dit feit geconcludeerd tot vrijspraak.

Beoordeling door de rechtbank

Ter beoordeling ligt voor of de baby levend ter wereld is gekomen en zo ja, op welke wijze de baby is overleden.

De verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat zij op 27 augustus 2011 is bevallen. Deze bevalling heeft plaatsgevonden op de badkamer en er is niemand bij aanwezig geweest. Zij wist niet dat zij zwanger was, dus de bevalling overrompelde haar volledig. Zij had buikpijn en last van diarree. Toen zij op het toilet zat kwam er veel vocht, waarvan zij later heeft begrepen dat het vruchtwater moet zijn geweest. De baby is geboren terwijl zij op het toilet zat. Toen het hoofdje eruit kwam, heeft zij dit kort ondersteund. Zij heeft door de schrik de baby los gelaten, waarna de baby vervolgens in de toiletpot is gevallen. De placenta is ook kort daarna uit haar lichaam gekomen en lag naast de baby in de toiletpot.

Zij is direct gaan staan, heeft zich omgedraaid en heeft de baby uit het toilet gepakt. De baby lag toen voorover met het hoofd naar beneden en op haar buikje in de toiletpot. Hoe ver de baby met het hoofdje in het waterreservoir lag, heeft verdachte niet gezien; ze zag alleen de schouderjes. Toen verdachte de baby uit de pot pakte, was deze grauw en ademde niet, want ze zag het borstkastje niet op en neer gaan. Zij heeft nog over de rug gestreeld om de ademhaling te stimuleren, maar de baby begon niet te ademen. Zij heeft de baby in een handdoek gewikkeld en op de grond gelegd. Vervolgens is zij gaan douchen. Dat heeft ongeveer tien minuten geduurd. Na het douchen heeft zij de baby opgepakt, in handdoeken gewikkeld en meegenomen. Zij is eerst naar de slaapkamer gegaan en is vervolgens naar beneden gegaan. Zij heeft de vieze handdoeken in de wasmachine gedaan. Zij heeft twee vuilniszakken gepakt. Zij heeft de baby, gewikkeld in een handdoek, in een vuilniszak gedaan en die vuilniszak dichtgeknoopt. Vervolgens heeft zij die dichtgeknoopte vuilniszak in een andere vuilniszak gedaan en ook deze weer dichtgeknoopt. Zij heeft de dichtgeknoopte vuilniszakken met daarin de baby in de vuilniscontainer achter de woning gelegd.

De rechtbank heeft geconstateerd dat verdachtes verklaringen over de geboorte van de baby op diverse onderdelen zeer wisselend zijn. Zelfs ter terechtzitting heeft verdachte over details zeer wisselend verklaard. Voorbeelden van de wisselende verklaringen zijn:

- dat zij tijdens de bevalling aan het hoofdje zou hebben getrokken, maar anderzijds dat zij het hoofdje enkel heeft ondersteund door haar vingers onder het kinnetje te houden en dat de baby er vanzelf uit

- dat de placenta vrijwel gelijk met de baby uit haar buik zou zijn gekomen, maar ook dat deze pas uit haar buik was gekomen nadat zij [slachtoffer]al uit de toiletspot had gehaald;
- dat deze placenta in de toiletspot op de baby zou zijn gevallen, maar ook dat deze naast de baby in de toiletspot zou zijn gevallen;
- dat zij heeft gezien dat het hoofdje in het waterreservoir van de toiletspot is gekomen en dat het hoofdje helemaal nat was, maar ook dat zij ervan uitgaat dat een klein deel van het hoofd met het zich in het waterreservoir bevindende water in aanraking is gekomen.

Om de vragen of de baby levend ter wereld is gekomen en zo ja, op welke wijze de baby is komen te overlijden te kunnen beantwoorden en om de wisselende verklaringen van de verdachte naar waarheid te kunnen wegen, zal de rechtbank de bewijsmiddelen hieronder bespreken.

In het sectierapport² heeft de deskundige[deskundige] geconcludeerd dat [slachtoffer]een normaal ontwikkeld, pasgeboren meisje was en dat de bevindingen erop duiden dat het een voldragen baby betrof die levend geboren is, geademd en gehapt heeft en dus zelfstandig buiten het lichaam van de moeder heeft geleefd. Er is geen anatomische doodsoorzaak gebleken. Er waren bij sectie geen zichtbare aangeboren of andere ziekelijke orgaanafwijkingen, die het intreden van de dood zouden kunnen verklaren, of hiervoor van betekenis zijn geweest. Er was groene ontlasting (meconium) in de anus. Beide longen waren luchthoudend. Gezien de toedracht dient overlijden ten gevolge van luchtwegbelemmering door bijvoorbeeld smoren, in een dicht geknoopte zak achterlaten, inhalatie van water in een met water volgelopen toiletspot, met verstikking en overlijden tot gevolg te worden overwogen. Ook kan onderkoeling een rol hebben gespeeld bij het overlijden. Smoren bij kleine kinderen, zoals pasgeborenen hoeft geen substantiële sporen achter te laten.

In het aanvullende rapport³ hebben de deskundigen [deskundige] en [deskundige] vermeld dat de sectiebevindingen wijzen op een overlijden nadat er ademhaling heeft plaatsgevonden. Als de baby direct na de geboorte in de pot (met water) valt, is ademhaling niet mogelijk. In hoeverre klemzitten of belemmering van de placenta de ademhaling heeft belemmerd, is niet vast te stellen. Kenmerken van onderkoeling zijn niet gevonden. De beschrijving van verdachte van een grauwe en bewegingsloze baby sluit niet uit dat de baby nog wel leefde.

Tijdens het verhoor als getuige tegenover de rechter-commissaris heeft de getuige-deskundige[deskundige] verklaard⁴ dat er geen aanwijzingen zijn dat de baby in de baarmoeder luchtwegbelemmering heeft opgelopen. Voorts heeft zij verklaard dat er een belemmering van de luchtwegen kan optreden indien het mondje en de neus tegen de toiletspot aandrukken, zelfs in het gedeelte waar nog geen water staat, waardoor er een belemmering van de luchtwegen kan ontstaan. De levenstekens worden op twee manieren onderzocht. De radioloog kijkt naar vocht in de maag en de longen. Dat is de eerste constatering van een deskundige. Zijzelf heeft een hydrostatische test gedaan van de longen. Als longen of stukjes daarvan in een waterbak blijven drijven betekent het dat er lucht in zit. De longen bleven drijven. In combinatie met de radioloog is geconcludeerd dat het kindje heeft geleefd na de geboorte.

In het verslag met betrekking tot CT-thorax heeft de radioloog [radioloog] gerapporteerd¹⁰: "Toont duidelijk lucht in bronchiaalboom. Tevens luchthoudendheid van het longweefsel in combinatie met vlekkelijke consolidaties in het longweefsel waarschijnlijk door vocht in de longen dan wel oedeem. Conclusie: voldragen zwangerschap. Er is ook lucht in de bronchiaalboom en intrapulmonaal alsmede in de maag. Postpartum nog geademd en lucht ingeslikt."

In het rapport Neuropathologisch onderzoek¹¹ heeft de arts en patholoog [patholoog] geconcludeerd dat het neuropathologisch onderzoek van de hersenen behoudens zeer uitgesproken hyperemie en vlak voor het overlijden opgetreden hypoxische beschadiging (toevoeging rechtbank: schade ten gevolge van

zuurstofgebrek) geen afwijkingen vertoont.

Tijdens het verhoor als getuige tegenover de rechter-commissaris heeft de getuige-deskundige [deskundige] verklaard¹² dat als een baby geboren wordt op enig moment, vaak via prikkeling, een ademteug plaatsvindt om longvocht de longblaasjes in te drijven om de longen te ontplooien. Dat gebeurt normaal gesproken binnen enkele seconden. Hij kan zich niet voorstellen dat een mondje met water voldoende is om een spasme te veroorzaken en dat dit weer kan leiden tot een luchtwegbelemmering. Als een kindje met het hoofd in de toiletpot is overleden door verdrukking of gebrek aan zuurstof, moet er voor die tijd sprake zijn geweest van een ademteug. In een situatie waarbij de neus en mond onder water zijn is het mogelijk dat een baby met de neus of de mond klem te zitten waardoor er onvoldoende zuurstof beschikbaar is.

Hem zijn geen voorbeelden bekend van baby's die geen bewegingen en geluid maken bij een normale ademhaling.

[deskundige] heeft ter terechtzitting van 9 juli 2013 verklaard dat, indien de baby na de geboorte al dan niet een eerste ademteug heeft gehad en er dan sprake is van een adembelemmering, overlijden als gevolg daarvan onwaarschijnlijk is als binnen tien seconden een ademteug plaatsvindt. Een periode van ongeveer tien seconden is daarvoor te kort.

De deskundige prof dr. [deskundige] heeft gerapporteerd¹³ dat na het vrijkomen van de borstkas uit een baringskanaal een eerste ademhaling kan plaatsvinden. Eenmaal gestart met ademen zal de baby normaal gesproken doorgaan met ademen. Het is niet van belang of de baby nog vastzit aan de navelstreng. Een eerste ademteug hoeft niet gepaard te gaan met geluid en de beweging is het intrekken van de borstkas. Een normale baby zal niet stikken in het longvocht, omdat tijdens de geboorte 1/3 van het longvocht door compressie van de borstkas naar buiten wordt geperst en het resterende vocht wordt opgenomen in de lymfebanen. In geval van foetale nood kan extra vochtinname voorkomen tijdens het baringsproces. Is het vocht vervuild met meconium, dan kunnen er serieuze longproblemen ontstaan. Een geboren baby die geademd heeft, kan niet zonder schade onder water blijven. Het zal vocht innemen en de longen zullen met vocht gevuld raken. 10 seconden onder water hoeft niet tot problemen te leiden, wel als de baby dan net een ademteug neemt.

De deskundige prof. dr. [deskundige] heeft gerapporteerd¹⁴ dat het speculatief is wat de gevolgen zijn voor een babyhoofd als een baby in een wc pot valt, waarvan het gat te klein is voor het hoofdje. Soms kan het hersenbloedingen veroorzaken, vaatletsels en onderhuidse bloedingen, maar het kan ook zonder gevolgen blijven. Hij betwijfelt of een hoofd met omtrek 32,5 cm in een wc pot (rechtbank: het waterhoudende deel daarvan) kan vallen. De enige mogelijkheid zou zijn als er enorme krachten op het hoofdje werken waarbij de schedelbeenderen en schedelnaad in elkaar schuiven, zoals bij de oerkracht tijdens de bevalling. Het geboortekanaal heeft ongeveer dezelfde afmeting als het gat van een wc pot. De oerkracht van een bevalling verdwijnt zodra de schedel is geboren. Het in elkaar schuiven van de beenderen en naad kan dan alleen bij enorme inwerkende krachten op het hoofd. Dat kan alleen als het hoofdje door handen wordt vastgepakt. Bij beantwoording van de vraag hoe lang een baby nog zou kunnen ademen is van belang of het kind nog aan de placenta verbonden is, waarvan hier sprake was. Daardoor kan in theorie mogelijk bloedcirculatie verschuiven van placenta naar kind en andersom. Dit is van belang om aan te geven welke reserves bij een kind aanwezig zijn om een tekort aan zuurstof te kunnen doorstaan. Ook is van belang hoeveel zuurstof door de vuilniszak en handdoek bij een kind kan komen. Uitgaande van de aangetroffen situatie gaat hij ervan uit dat de baby na de geboorte nog maximaal één uur in leven is gebleven.

Tussenconclusie

7 van 19 De rechtbank is op basis van voornoemde bewijsmiddelen tot de conclusie gekomen dat verdachte op

27 augustus 2011 een normaal ontwikkelde, voldragen en gezonde baby heeft gebaard. De baby heeft na de geboorte geademd en heeft zelfstandig buiten het lichaam van de moeder geleefd. De baby is die ochtend om 10.30 uur dood aangetroffen in de vuilniscontainer. Er zijn geen aanwijzingen dat de baby op grond van een aangeboren afwijking is komen te overlijden. Ook is geconstateerd dat de longen met lucht gevuld waren. Derhalve resteren slechts de in de rapporten genoemde doodsoorzaken door onderkoeling of verstikking.

Was er sprake van dood door onderkoeling?

De verdachte heeft onder meer verklaard dat de baby in de toiletput is gevallen. Nadat zij de baby uit de toiletput had gepakt, heeft zij de baby deels in een handdoek gewikkeld, de baby vervolgens op een handdoek op de badkamervloer gelegd en is zij vervolgens gaan douchen.

De deskundigen [deskundige] en [deskundige] hebben gerapporteerd¹⁵ dat de tijd die een onderkoelde pasgeborene kan overleven zeer variabel is. Zelfs met kennis van de lichamelijke conditie, de onbekende omgevingstemperatuur in de badkamer en van de badkamervloer zou die tijd niet te bepalen zijn. Theoretisch is er in elk geval een variatie van minuten tot vele uren. Er zijn geen kenmerken van onderkoeling geconstateerd.

De deskundige prof dr. [deskundige] heeft gerapporteerd¹⁶ dat onderkoeling een geleidelijk proces is. Een baby wordt met een temperatuur van 37 graden geboren en deze temperatuur daalt zonder maatregelen met 0.1 tot 0.3 graden per minuut. Bij 35 graden is sprake van onderkoeling. Dit zal leiden tot een geleidelijke uitval van organen en functies en met uiteindelijk de dood als gevolg. De tijdsduur tot overlijden is moeilijk aan te geven.

Verdachte heeft evenwel verklaard dat de baby, in een handdoek gewikkeld, slechts 10 minuten op de badkamervloer heeft gelegen. In die tijd kan de temperatuur van de baby maximaal gedaald zijn tot 34 tot 36 graden. Daarna heeft zij de baby, gewikkeld in een handdoek, in 2 afgesloten vuilniszakken gestopt.

De deskundige prof. dr. [deskundige] heeft gerapporteerd¹⁷ dat hij er van uit gaat dat de baby na de geboorte nog maximaal één uur in leven is gebleven.

Tijdens de sectie is gebleken dat er geen sprake was van zichtbare aangeboren of andere ziekelijke orgaanafwijkingen, die het intreden van de dood door onderkoeling zouden kunnen verklaren. Ook van geleidelijke uitval van organen en functie door onderkoeling is niet gebleken.

De rechtbank is op grond van voornoemde bewijsmiddelen tot de conclusie gekomen dat de baby niet door onderkoeling is overleden.

Was er sprake van verstikking?

Door en namens verdachte is aangevoerd dat er mogelijk sprake is geweest van verstikking (buiten toedoen van verdachte), doordat de ademhaling belemmerd werd. Deze belemmering kan zijn veroorzaakt

- doordat verdachte de baby tijdens de bevalling bij de keel heeft gepakt;
- doordat de baby enige tijd met haar mondje en neus in het waterreservoir heeft gelegen;
- door "droge verdrinking";
- doordat de baby enige tijd met haar mondje en neus tegen de toiletput heeft gelegen.

Ad. 1. Het bij de keel vastpakken

De verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat zij haar kindje niet bij de keel heeft beetgepakt, maar dat zij de baby tijdens de bevalling met haar vingers slechts licht bij het nekje heeft ondersteund, waarna de baby er vanzelf uit kwam. De rechtbank heeft hiervoor al geconcludeerd de baby na de geboorte heeft geademd en zelfstandig buiten het lichaam van de moeder heeft geleefd. De rechtbank acht het mede daarom niet aannemelijk dat de baby door die handeling op dat moment al is overleden.

Ad. 2. Het mogelijk (gedeeltelijk) met het gezicht onder water liggen.

De verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat zij, nadat de baby was geboren, direct is gaan staan, zich heeft omgedraaid en de baby uit het toilet heeft opgepakt. Zij schat in dat dit nog geen 10 tellen in beslag heeft genomen, het kan ook 5 tellen of 15 tellen zijn. Zij is in ieder geval *direct* opgestaan en heeft de baby *direct* uit de wc pot gehaald. De rechtbank leidt hieruit af dat de baby minder dan tien tellen in de toiletpot heeft gelegen.

De verdachte heeft ook verklaard dat zij heeft gezien dat de baby vanaf het voorhoofd tot net boven de mond nat was.

Uit de hiervoor besproken bewijsmiddelen blijkt dat een geboren baby die geademd heeft niet zonder schade onder water kan blijven omdat het vocht zal innemen en de longen met vocht gevuld zullen raken. De rechtbank komt op basis van voornoemd rapport van de deskundige prof. dr. [deskundige] tot de conclusie dat gelet op de omtrek van het hoofd van de baby, de baby niet zonder inwerking van uitwendige krachten zover in de toiletpot heeft kunnen vallen dat zij met haar neus en of mond in het waterreservoir heeft gelegen. Dit zou slechts mogelijk zijn indien verdachte de baby met haar handen met kracht in de toiletpot heeft geduwd. Dat de baby niet met haar mond en of neus in het water heeft gelegen wordt ondersteund door voornoemde onderzoeken, waaruit is gebleken dat de longen niet met vocht, maar met lucht gevuld waren.

Zelfs al had de baby deels met het neusje in het water gelegen, hetgeen de rechtbank gelet op het voorgaande als niet aannemelijk terzijde schuift, dan heeft de deskundige [deskundige] ter terechtzitting verklaard dat, indien sprake zou zijn geweest van een adembelemmering, overlijden onwaarschijnlijk is als er een periode van slechts tien seconden verstrijkt voordat vervolgens een ademteug plaatsvindt. Een periode van ongeveer tien seconden is daarvoor te kort.

De rechtbank acht het dan ook niet aannemelijk dat de baby is komen te overlijden doordat het mogelijk gedeeltelijk in het water heeft gelegen.

De rechtbank hecht geen waarde aan de verklaring van verdachte dat zij heeft gezien dat het gezichtje (voorhoofd) nat was toen zij de baby uit het toilet had opgepakt. Het is een feit van algemene bekendheid dat een baby direct na de geboorte is besmeurd met vruchtwater, smeer en bloed. Het is derhalve volstrekt onaannemelijk dat het hele hoofdje, met uitzondering in het gebied vanaf het voorhoofd tot de mond, direct na de geboorte al droog zou zijn geweest.

Ad. 3 Droge verdrinking.

Van droge verdrinking is sprake als spierweefsel in de luchtpijp samentrekt, waardoor de toegankelijkheid van lucht verstoord wordt. Dit kan door een paar druppels water veroorzaakt worden.

Door en namens verdachte is gesteld dat de baby in de toiletpot enige druppels water binnengekregen kan hebben, ten gevolge waarvan de baby is overleden.

De rechtbank acht het niet aannemelijk dat de baby ten gevolge van droge verdrinking is overleden.

De rechtbank is hiervoor al tot de conclusie gekomen dat verdachte op 27 augustus 2011 een normaal ontwikkelde, voldragen en gezonde baby heeft gebaard en dat de baby na de geboorte heeft geademd en zelfstandig buiten het lichaam van de moeder heeft geleefd. Van droge verdrinking is sprake als de baby enkele druppels tot een mondje water in de luchtpijp krijgt, waardoor er een spasme/samentrekking van de luchtpijp plaatsvindt hetgeen tot adembelemmering leidt.

De rechtbank acht onaannemelijk dat de baby een mondje water heeft binnengekregen. Ten eerste is de rechtbank van oordeel dat de baby niet met het neusje en/of mondje in het waterreservoir van de wc pot is geweest. Op die wijze kan de baby derhalve geen water binnengekregen hebben. Dan blijft over de

mogelijkheid dat de baby water dat nog aan de wand van de wc pot is achtergebleven heeft binnengekregen. De rechtbank acht echter onwaarschijnlijk dat op de toiletwand een dermate voldoende hoeveelheid residuwater achterblijft om, als de baby dit inhaleert, genoemde spasmes te kunnen veroorzaken. Voorts geldt ook hier weer wat de deskundige [deskundige] ter terechtzitting verklaard namelijk dat, indien sprake was van een adembelemmering, overlijden onwaarschijnlijk is als er een periode van ongeveer tien seconden verstrijkt voordat vervolgens een ademteug plaatsvindt. Een periode van ongeveer tien seconden is daarvoor te kort. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat de baby evenmin is overleden door droge verdrinking.

Ad. 4 Het enige tijd met haar mondje en neus tegen de toiletpot liggen.

De verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat de baby met het hoofd in de toiletpot lag en zij tegen de rug van de baby aankeek. Voorts heeft zij verklaard dat zij, nadat de baby was geboren, direct is gaan staan, zich heeft omgedraaid en de baby uit het toilet heeft opgepakt. Hiervoor heeft de rechtbank reeds geoordeeld dat deze handelingen niet langer dan de door verdachte geschatte 10 tellen kan hebben geduurd.

Ook hier geldt wat de deskundige [deskundige] ter terechtzitting heeft verklaard namelijk dat, indien sprake was van een adembelemmering, overlijden onwaarschijnlijk is als er een periode van ongeveer tien seconden verstrijkt voordat vervolgens een ademteug plaatsvindt. Een periode van ongeveer tien seconden is daarvoor te kort. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de baby niet is overleden doordat zij enige tijd met haar mondje en neus tegen de toiletpot zou hebben gelegen.

Tussenconclusie

Nu naar het oordeel van de rechtbank is komen vast te staan dat de baby niet is overleden door natte of droge verdrinking danwel verstikking door het bij de keel vastpakken of enige tijd met het mondje en neus tegen de toiletpot liggen komt de rechtbank toe aan de beantwoording van de vraag of de baby is overleden ten gevolge van verstikking door het handelen van verdachte.

De rechtbank vindt het opmerkelijk dat geen van de medebewoners na de eerste ademhaling van de baby babygeluiden heeft gehoord, terwijl er toch sprake was van een gehorig huis¹⁸. Het is algemeen bekend dat een baby in de periode na de bevalling en eerste ademteug huilt om de ademhaling te stimuleren.

Daarbij komt dat [partner verdachte], de toenmalige partner van verdachte, heeft verklaard¹⁹ dat hij op 27 augustus 2011 rond 08.00 uur hoorde dat verdachte uit bed stapte en dat hij kort daarna geluiden uit de badkamer hoorde. Verdachte zei op een gegeven moment "au" en hij hoorde even later dat zij onder de douche stapte. Toen zij weer uit de badkamer in de slaapkamer kwam had zij iets in handdoeken gewikkeld bij zich. Zij vertelde hem desgevraagd dat dit vieze handdoeken waren en liep ermee naar beneden.

Verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat zij de baby in een handdoek heeft gewikkeld. Na het douchen heeft zij de baby opgepakt en meegenomen. Zij is eerst naar de slaapkamer gegaan en is vervolgens naar beneden gegaan. Zij heeft twee vuilniszakken gepakt. Zij heeft de baby in een vuilniszak gestopt en die vuilniszak dichtgeknoopt. Vervolgens heeft zij die dichtgeknoopte vuilniszak in een andere vuilniszak gedaan en ook weer dichtgeknoopt. Zij heeft de dichtgeknoopte vuilniszakken met daarin de baby in de vuilniscontainer gelegd. Ze heeft geen verklaring gegeven waarom zij twee vuilniszakken heeft gebruikt in plaats van één en waarom zij beiden zakken heeft dichtgeknoopt.

[schoonvader] heeft verklaard²⁰ dat hij de zak uit de vuilniscontainer heeft gehaald, geopend en dat hij een rompje, beentjes, een navelstreng en een blauwe handdoek zag.

Op de foto met het nummer 30, die als bijlage bij het proces-verbaal²¹ van technische recherche is gevoegd, is te zien dat het hoofdje en het bovenlichaam van de baby met een blauwe handdoek is omwikkeld.

Ter terechtzitting heeft verdachte geen verklaring gegeven waarom zij het hoofd van de baby met de handdoek heeft omwikkeld en met de handdoek nog om het hoofd gewikkeld in twee dichtgeknoopte vuilniszakken heeft gepakt.

De rechtbank komt gelet op het vorenstaande tot de conclusie dat verdachte, mede om te voorkomen dat de medebewoners babygeluiden zouden horen, de baby heeft gesmoord. Niet is komen vast te staan of de baby daardoor al is overleden voordat verdachte de badkamer verliet. Vast staat wel dat verdachte de baby - ook met het hoofdje - ingewikkeld in twee handdoeken naar beneden heeft vervoerd en de baby vervolgens met de handdoek nog om het hoofdje gewikkeld in twee dichtgeknoopte vuilniszakken heeft gestopt en zo in de klink heeft achtergelaten. Door deze handelingen heeft verdachte de op de badkamer begonnen adembelemmering van de baby voortgezet. Het is een feit van algemene bekendheid dat een baby met (meerdere) handdoek(en) om neus en mond en in twee dichtgeknoopte vuilniszakken onvoldoende zuurstof krijgt om - voldoende - adem te kunnen halen. Gelet op deze uiterlijke verschijningsvorm komt de rechtbank tot het oordeel dat verdachte bewust de bedoeling heeft gehad om, voor het geval dat de baby toen nog niet was overleden, de ademhaling verder te smoren. Het smoren heeft naar het oordeel van de rechtbank uiteindelijk geleid tot de dood van de baby. Er is dus sprake geweest van een actief handelen van verdachte dat geleid heeft tot de dood van de baby.

Overwegingen ten aanzien van de bewezenverklaring.

De vraag is vervolgens hoe het handelen gekwalificeerd dient te worden en derhalve of er sprake is geweest van voorbedachte raad van verdachte om de baby van het leven te beroven.

Wetenschap over de zwangerschap.

[partner verdachte], toenmalige partner van verdachte, heeft tegenover de politie verklaard²², zakelijk weergegeven, dat hij heeft gezien dat verdachte dikker werd. Er werd aan hem gevraagd of verdachte zwanger was. Hij heeft dit aan verdachte gevraagd, maar zij verzekerde hem niet zwanger te zijn. Er waren steeds meer mensen die hem zeiden dat ze vonden dat verdachte steeds dikker werd, onder andere een telefoonverkoper in Veenendaal en baliemedewerker op het vliegveld, toen zij incheckten om op vakantie te gaan naar de Canarische Eilanden. Wat hem opviel was dat hij zijn hand niet op verdachtes buik mocht leggen.

Er is onderzoek²³ gedaan naar een digitale fotocamera, waarop foto's stonden uit de periode van 25 december 2010 tot en met 20 augustus 2011. Daarop waren een drietal foto's gewist (rechtbank: door verdachte, zo heeft zij ter zitting van 9 juli 2013 verklaard), maar deze waren nog wel beschikbaar. Deze zijn beschikbaar gemaakt en zijn in het dossier²⁴ opgenomen. De verdachte heeft ter terechtzitting desgevraagd verklaard dat deze foto's tijdens de vakantie op de Canarische Eilanden in augustus 2011 zijn gemaakt en dat zij die van de camera gewist heeft.

De rechtbank heeft ter terechtzitting op die foto's waargenomen dat verdachte een dikke buik heeft die een sterke gelijkenis vertoont met de buik van iemand die (hoog)zwanger is.

Uit onderzoek²⁵ is gebleken dat op 9 augustus 2011 zoekvragen zijn ingevoerd op een computer, die beveiligd was met een wachtwoord. Dit betroffen de zoekvragen: "lekkende borsten; in december zwanger, wanneer uitgerekend; bevalling opwekkend; snel geld verdienen". Vervolgens zijn er naar aanleiding van die zoekvragen websites geraadpleegd. De zoeksessie begint omstreeks 16:20 uur en eindigt omstreeks 16:42 uur. Een zoekvraag die daarbij uitzonderlijk opmerkelijk is, is de vraag 'bevalling opwekkend', nu uit het dossier niet gebleken is dat de zwangerschap van verdachte dusdanig verliep dat

de bevalling om medische redenen opgewekt moest worden. Dit leidt tot de conclusie dat deze zoekvraag is gedaan teneinde de zwangerschap vroegtijdig af te breken.

Uit verder onderzoek²⁶ is gebleken dat verdachte op dat moment alleen thuis is geweest en dat zij beschikte over het wachtwoord. Haar toenmalige vriend was op die dag en dat tijdstip naar het werk en haar schoonouders waren op vakantie. Daaruit blijkt dat verdachte aantoonbaar heeft gelogen dat zij niet degene is geweest die de zoekvragen heeft ingevoerd. De rechtbank concludeert dat verdachte wetenschap had van haar zwangerschap en met het daarover liegen ook het doel heeft gehad de zwangerschap te verhullen.

Uit de hiervoor besproken bewijsmiddelen is gebleken dat verdachte, op het moment dat zij wist dat zij zwanger was, geen hulp heeft ingeroepen. Voorts heeft zij toen zij bemerkte dat zij aan het bevallen was, niet om hulp geroepen. Ook tijdens het smoren van de ademhaling van de baby tot aan het achterlaten in de klike is verdachte niet tot inkeer gekomen. Na de bevalling heeft zij niemand gewaarschuwd. Zij is na de bevalling gaan douchen en heeft vervolgens doelbewust de badkamer schoongemaakt. Zij heeft haar toenmalige vriend de in handdoeken gewikkelde baby niet getoond, ook niet toen hij vroeg wat zij bij zich had. De rechtbank is van oordeel dat verdachte de baby met de handdoek om het hoofd gewikkeld in twee afzonderlijk dichtgeknoopte vuilniszakken heeft verborgen, om zo de baby, indien zij nog leefde, verder te smoren en om te voorkomen dat de andere huisbewoners alsnog enige babygeluiden zouden horen.

De rechtbank komt tot de conclusie dat de bevalling niet onverwacht was voor verdachte. Verdachte heeft er alles aan gedaan om de zwangerschap zo goed mogelijk te verbergen en de bevalling onopvallend te laten plaatsvinden. Zij heeft vervolgens de baby in de vuilniscontainer gedaan, mede om ontdekking te voorkomen. Uit niets, en met name niet uit de verklaringen van verdachte, blijkt dat zij heeft gehandeld uit paniek en niet in de lijn van haar al eerder voorgenomen besluit haar zwangerschap en bevalling voor haar vriend en haar en zijn familie verborgen te houden.

De rechtbank is van oordeel dat uit het vorenstaande volgt dat verdachte heeft gehandeld ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit. Zij acht derhalve het onder 1 primair ten laste gelegde wettig en overtuigend bewezen.

Ten aanzien van feit 2 heeft de officier van justitie aangevoerd dat de tenlastelegging van dit feit zodanig is geformuleerd, dat het onder artikel 151 van het Wetboek van Strafrecht kan vallen, door in de uitwerking van de handelingen in de tenlastelegging te spreken over een "lichaam". Voor zover niet vast stond dat de baby al dood was toen het lichaam in de vuilniscontainer werd verborgen, heeft verdachte een lichaam achtergelaten. Er was enig moment die dag dat de baby zou komen te overlijden en dat verdachte het dan bleef achterlaten.

De rechtbank acht het onder 2 ten laste gelegde feit niet bewezen.

In de uitleg bij artikel 151 van het Wetboek van Strafrecht wordt voor de definitie van "lijk" verwezen naar artikel 150 van het Wetboek van Strafrecht, waarin vervolgens wordt verwezen naar artikel 2, eerste lid, van de Wet op de lijkbezorging. In dat artikel staat: **het dode lichaam**, ook dat van een doodgeboren kind, dat is de na een zwangerschap van tenminste 24 weken ter wereld gekomen menselijke vrucht, die na de geboorte geen enkel teken van levensverrichting heeft vertoond.

Nu uit voornoemde bewijsmiddelen niet onomstotelijk vast is komen te staan dat de baby, op het moment dat verdachte deze in de klike achterliet, al was overleden, zal verdachte van dit feit vrijgesproken worden.

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder 1 primair tenlastegelegde feit heeft begaan, met dien verstande dat bewezen wordt geacht dat:

1.

zij op 27 augustus 2011 te Scherpenzeel, als moeder, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van haar aanstaande bevalling genomen besluit, opzettelijk haar kind, kort na de geboorte, van het leven heeft beroofd door met dat opzet de ademhaling van haar (pasgeboren) kind te beletten en/of te belemmeren, tengevolge waarvan haar pasgeboren kind is overleden;

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten en/of kennelijke omissies voorkomen, zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

Hetgeen verdachte onder 1 primair meer of anders is tenlastegelegd is niet bewezen. Verdachte moet daarvan worden vrijgesproken.

De beslissing dat verdachte het bewezenverklaarde heeft begaan, is gegrond op de feiten en omstandigheden die in de bewijsmiddelen zijn vervat.

5 De kwalificatie van het bewezenverklaarde

Het bewezenverklaarde levert op:

1 primair: kindermoord.

Het feit is strafbaar.

6 De strafbaarheid van verdachte

Uit het uittreksel van de justitiële documentatie van 5 juni 2013 blijkt dat verdachte niet eerder is veroordeeld.

Over verdachte is een rapport van psychiatrisch onderzoek opgemaakt, gedateerd 17 januari 2012, door[psychiater], psychiater, en een rapport van psychologisch onderzoek, gedateerd 19 januari 2012, door [psycholoog], GZ-psycholoog. De conclusie van deze rapporten is dat verdachte op grond van de bij haar vastgestelde stoornissen ten minste als verminderd toerekeningsvatbaar moet worden beschouwd.

De rechtbank is, gelet op deze rapporten en de indruk die zij ter terechtzitting van verdachte heeft gekregen, van oordeel dat verdachte als verminderd toerekeningsvatbaar moet worden beschouwd.

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de strafbaarheid van verdachte geheel uitsluiten. Verdachte is dus strafbaar.

7 De motivering van de sanctie(s)

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake het onder 1 meest subsidiair en feit 2 tenlastegelegde zal worden veroordeeld tot:

- een onvoorwaardelijke gevangenisstraf gelijk aan de duur van het voorarrest, zijnde ruim 9 maanden.
- de maatregel van terbeschikkingstelling, onder te stellen voorwaarden betreffende het gedrag, zoals omschreven in het over verdachte opgemaakte reclasseringsrapport van Reclassering Nederland van 1 juli 2013.

Ter toelichting op haar eis heeft de officier van justitie aangevoerd dat verdachte een zeer ernstig delict heeft gepleegd, nu verdachte er verantwoordelijk voor is dat haar baby niet in leven is gebleven. De samenleving is door dit delict geschokt. De op te leggen straf heeft ook als doel recidive te voorkomen, nu daar vrees voor bestaat. Verdachte moet verminderd toerekeningsvatbaar worden geacht. In de over haar opgemaakte rapportage wordt een TBS met voorwaarden geadviseerd om daarmee recidive te voorkomen.

Het standpunt van de verdediging

De raadsman heeft naast de bepleite algehele vrijspraak subsidiair aangevoerd dat verdachte haar verdere leven met dit persoonlijke drama moet leven. Het heeft haar leven op de kop gezet en zij heeft de dood van [slachtoffer]niet kunnen verwerken. Indien de rechtbank enkel zou komen tot veroordeling voor feit 2 kan er geen TBS met voorwaarden opgelegd worden. Mocht de rechtbank tot oplegging van een TBS met voorwaarden komen, heeft de raadsman verzocht deze uitvoerbaar bij voorraad te doen. Een eventueel hoger beroep zal behandeling dan niet belemmeren.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank heeft bij de bepaling van de op te leggen straf en maatregel gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, de omstandigheden waaronder dit is begaan, mede gelet op de persoon en de omstandigheden van de verdachte zoals van een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken.

Het bewezen verklaarde is een zeer ernstig feit. Verdachte heeft haar zwangerschap voor haar omgeving geheim gehouden en op vragen of zij zwanger was ontkend dat daar sprake van was. Zij heeft het moment van geboorte afgewacht en vervolgens haar pasgeboren baby door verstikking van het leven beroofd. Zij heeft dit gedaan uit vrees voor de ontdekking van de bevalling. Haar pasgeboren baby was volledig van haar afhankelijk, maar zij heeft het kind geen enkele kans gegeven. Het feit heeft een schok veroorzaakt, niet alleen voor haar partner - de vader van de baby, die met het onnodige verlies van zijn dochtertje moet leren leven - en haar toekomstige schoonouders, die het lijkje hebben gevonden, maar ook in ruimere zin in de samenleving, die ontdaan heeft gereageerd.

Uit voornoemde rapporten die over verdachte zijn opgemaakt blijkt dat er bij verdachte sprake is van een persoonlijkheidsstoornis NAO met narcistische, antisociale en borderline trekken. Deze persoonlijkheidsstoornis, de gebrekkige gewetensfunctie, haar falende realiteitstoetsing, haar leugenachtige attitude en haar eigen waarheden hebben verdachte in een sociaal isolement gedrukt. Op termijn moet de kans op recidive als matig worden ingeschat. Het gevaar voor anderen zal dan naar alle waarschijnlijkheid gelegen zijn in een nieuwe zwangerschap.

Geadviseerd wordt om verdachte een TBS met voorwaarden op te leggen, waarbij verdachte een behandeling dient te ondergaan in een FPA- of FPK-kliniek.

Reclassering Nederland, adviesunit Zwolle, heeft op 1 juli 2013 een advies opgesteld met betrekking tot een TBS met voorwaarden. Uit dat rapport blijkt dat de behandeling die verdachte bij FPA [adres] ondergaat in het kader van de schorsing van de voorlopige hechtenis moeizaam verloopt. Er zijn wel voldoende aanknopingspunten om te komen tot een effectieve behandeling. Deze moet vervolgd worden door een ambulante behandeling in een forensische polikliniek. De reclassering adviseert een TBS met voorwaarden, zoals opgenomen in het rapport.

De rechtbank zal de deskundigen volgen in hun advies en zij zal komen tot oplegging van de maatregel van TBS met voorwaarden.

Daarnaast zal een gevangenisstraf van aanzienlijke duur worden opgelegd. Deze is hoger dan de straf die door de officier van justitie is gevorderd, nu de rechtbank komt tot bewezenverklaring van een zwaarder feit dan het feit waarop de officier van justitie haar eis heeft gebaseerd. Dit zwaardere feit rechtvaardigt oplegging van een langere gevangenisstraf dan door de officier van justitie is gevorderd.

De oplegging van een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van aanzienlijke duur en de maatregel van TBS met voorwaarden doet naar het oordeel van het rechtbank enerzijds recht aan de grote ernst van het feit en houdt anderzijds rekening met de bijzondere problematiek van de verdachte.

De rechtbank zal aldus de terbeschikkingstelling van verdachte bevelen nu:

- het bewezenverklaarde feit een misdrijf is waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld;
- de veiligheid van anderen het opleggen van die maatregel eist.

gestelde worden verbonden, zoals die hieronder in het dictum worden weergegeven. Deze voorwaarden zijn door Reclassering Nederland geformuleerd in het rapport van 1 juli 2013. Deze voorwaarden zullen door de rechtbank worden overgenomen.

Nu bij deze uitspraak een vrijheidsstraf wordt opgelegd die langer is dan de duur die verdachte in voorarrest heeft doorgebracht zal de schorsing van de voorlopige hechtenis worden opgeheven. De rechtbank gaat er vanuit dat verdachte op zo kort mogelijke termijn weer in een huis van bewaring zal worden geplaatst.

Beslag

Onder verdachte zijn goederen in beslag genomen, te weten:

- vier medicijnen;
- één diarreeremmer;
- twee stuks rood papier in rode doos;
- één medicijn.

De officier van de justitie en de raadsman hebben zich niet uitgelaten over deze goederen.

Nu er geen strafvorderlijk belang meer aanwezig is dat zich daartegen verzet, zal de teruggave worden gelast van deze voorwerpen aan de veroordeelde.

8 De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is gegrond op de artikelen 10, 27, 37a, 38, 38a en 291 van het Wetboek van Strafrecht.

9 De beslissing

De rechtbank, rechtdoende:

Verklaart niet bewezen dat verdachte het onder 2 ten laste gelegde feit heeft begaan en spreekt de verdachte daarvan vrij.

Verklaart bewezen dat verdachte het onder 1 primair tenlastegelegde heeft begaan.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte onder 1 primair meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verstaat dat het aldus bewezenverklarde oplevert het strafbare feit zoals vermeld onder punt 4.

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte wegens het bewezen verklaarde tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **2 (twee) jaren**;

beveelt, dat de tijd, door veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde gevangenisstraf in mindering zal worden gebracht;

heft de schorsing van de voorlopige hechtenis op.

gelast de **terbeschikkingstelling** van veroordeelde voor de duur van – behoudens verlenging – twee jaren en stelt voorts voor de duur van de terbeschikkingstelling de volgende **voorwaarden** betreffende het gedrag van veroordeelde:

- Veroordeelde houdt zich aan de voorwaarden en aanwijzingen die haar gesteld zijn door of namens de toezichthoudende instantie, te weten Stichting Reclassering Nederland.
- Veroordeelde zal zich niet schuldig maken aan strafbare feiten of zich in situaties begeven die voor haar risicovol zijn en/of resocialisatie in gevaar brengen.
- Veroordeelde zal zich niet buiten de Nederlandse grenzen begeven.
- Veroordeelde volgt een klinische behandeling bij GGNet, binnen de afdeling [adres], zolang GGNet in overleg met de reclassering nodig acht.
- Veroordeelde houdt zich aan de aanwijzingen, voorwaarden, behandelafspraken en huisregels van GGNet.
- Veroordeelde volgt het vrijhedenbeleid zoals afgesproken is met de behandelcoördinator in samenspraak met de reclassering.
- Veroordeelde verblijft na uitstroming van de klinische behandeling op een door de reclassering goedgekeurd woonadres. Zij werkt mee aan een vorm van beschermd wonen.
- Veroordeelde neemt na uitstroom van de klinische behandeling deel aan de ambulante behandeling bij een ambulante forensische polikliniek, of in overleg met GGNet aan te wijzen andere behandelinstelling, zulks zolang deze instelling met de reclassering behandeling nodig acht.
- Veroordeelde heeft, behoudens de periode van klinische behandeling, een dagbesteding van minimaal 16 uur per week (betaald, dan wel onbetaald).
- Veroordeelde geeft de reclassering en de behandel/begeleidingsinstellingen toestemming om onderling informatie uit te wisselen. Dit met als doel de stagnatie in de begeleiding te voorkomen en risicovolle situaties te signaleren.
- Veroordeelde geeft openheid van zaken en in het bijzonder ten aanzien van het aangaan van nieuwe partnerrelaties en een eventuele nieuwe zwangerschap en bespreekt dit met de reclassering. Indien geïndiceerd werkt zij mee aan systeemgesprekken.
- Veroordeelde geeft openheid van haar financiële zaken. Indien geïndiceerd werkt zij mee aan bewindvoering/schuldhelpverlening.

Gelast de teruggave van de in beslag genomen, nog niet teruggegeven voorwerpen aan veroordeelde, te weten:

- vier medicijnen;
- één diarreeremmer;

17 van 19 stuks rood papier in rode doos;

- één medicijn.

Aldus gewezen door:

mr. M.M.L.A.T. Doll (voorzitter), mr. J. Barrau en mr. C. van Linschoten, rechters,
in tegenwoordigheid van A.B.M. Jansen, griffier,

en uitgesproken ter openbare terechtzitting van deze rechtbank op 23 juli 2013.

-
- ¹ Het bewijs is terug te vinden in het in de wettelijke vorm door de regiopolitie Gelderland-Midden, districtsrecherche West Veluwe Vallei opgemaakte proces-verbaal, dossiernummer 2011098944, gesloten op 27 december 2011, en in de bijbehorende in wettelijke vorm opgemaakte processen-verbaal en overige schriftelijke bescheiden, tenzij anders vermeld. De vindplaatsvermeldingen verwijzen naar de pagina's van het doorgenummerde dossier, tenzij anders vermeld.
 - ² Verklaring verdachte ter terechtzitting van 9 juli 2013.
 - ³ Verklaring getuige [schoonvader], p.248 e.v.
 - ⁴ Verklaring getuige[partner verdachte], p. 264 e.v. en verklaring verdachte ter terechtzitting van 9 juli 2013.
 - ⁵ Rapport van DNA-verwantschapsonderzoek van het NFI d.d. 29 september 2011.
 - ⁶ Verklaring verdachte ter terechtzitting van 9 juli 2013.
 - ⁷ Sectierapport van het NFI d.d. 10 februari 2011, opgemaakt door [deskundige], pag. 121 e.v
 - ⁸ Rapport Beantwoording aanvullende vragen van het NFI d.d. 24 november 2011, opgemaakt door [deskundige], en [deskundige] pag. 572-577.
 - ⁹ Proces-verbaal van verhoor van getuige [deskundige] d.d. 1 oktober 2012.
 - ¹⁰ Onderzoek CT NFI total body van [radioloog], radioloog, van 27 augustus 2011.
 - ¹¹ Rapport NFI Neuropathologisch onderzoek van Dr. [patholoog], arts en patholoog, van 10 januari 2012.
 - ¹² Proces-verbaal van verhoor van getuige [deskundige], d.d. 1 oktober 2012.
 - ¹³ Deskundigenrapport van prof dr [deskundige], d.d. 2 december 2012.
 - ¹⁴ Deskundigenrapport van prof dr. [deskundige], d.d. 5 maart 2013.
 - ¹⁵ Rapport Beantwoording aanvullende vragen van [deskundige] en [deskundige], d.d. 20 december 2011.
 - ¹⁶ Deskundigenrapport van prof dr. [deskundige], d.d. 2 december 2012.
 - ¹⁷ Deskundigenrapport van prof dr. [deskundige], d.d. 5 maart 2013.
 - ¹⁸ Verklaringen getuigen [schoonvader] en [getuige] bij de rechter commissaris op respectievelijk 7 mei 2012 en 21 mei 2012.
 - ¹⁹ Proces-verbaal van verhoor van [partner verdachte], pag. 266.
 - ²⁰ Proces-verbaal van verhoor van getuige [schoonvader], pag. 252.
 - ²¹ Het in de wettelijke vorm opgemaakte proces-verbaal, nummer PL07-2011098944 van Politie Gelderland Midden, Divisie Justitiële Zaken, Unit Techniek/Technische recherche, gesloten en ondertekend op 21 februari 2012.
 - ²² Proces-verbaal van verhoor van getuige [partner verdachte], pag. 269.
 - ²³ Proces-verbaal onderzoek gegevensdragers, pag. 591.
 - ²⁴ Pagina's 678 en 679.
 - ²⁵ Proces-verbaal van onderzoek aan gegevensdragers, pag. 593-595.
 - ²⁶ Processen-verbaal onderzoek gegevensdrager, pag. 598, pag. 599-600; Processen-verbaal van bevindingen, pag. 601-602 en pag. 608-616 en pag. 617-618.
-